5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV.— N-rul 280

Editia de dimineată

DUMINECA 9 (22) OCTOMBRIE 1916

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
Redacţia şi Administraţia: Bucureşti, str. Brezoianu, 11

ABONAMENTE
ROMANIA STRAINATATE
Lei 4.65 3 luni Lei 10.-
9.15 6 luni 20.-
18.— Un an 40.-

Fondator:
LUIGI CAZZAVILLAN

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp 7 Bani 30
idem pag IV 50
Ştiri şi reclame 3,50 linia
[illegible] mortuare după mărime dela 60-150 lei

Directori:
VIRGIL N. DARASCU şi STELIAN POPESCO

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

IZBANDA NOASTRA PE DREAPTA OLTULUI

Ofensiva inamică respinsă în Dobrogea

Refugiaţii

şi asigurarea riscurilor de război

In vremuri ca acestea cînd se jertfeşte din belşug viaţa de azi în vederea celei de mîine; bunurile pămînteşti par a-şi spori valoarea în chip neaşteptat şi prin necesităţile războiului modern şi prin grija viitorului în pregătire. De aceea luptătorul renunţînd generos la viaţă se gîndeşte, însă, stăruitor la bunurile sale care trebuesc să alcătuiască puntea de scăpare a tuturor nădejdilor ce se legau de viaţa lui.

Faptul acesta reiese luminos, în asemenea vremuri, din măsurile Statului pentru asigurarea celor rămaşi acasă.

Dintre măsurile de pînă acum fiindcă una lipseşte, — fie că a fost scăpată din vedere, fie că se află încă în studiul cercurilor conducătoare — ne permitem a atrage atenţia asupra ei.

Este vorba de avutul refugiaţilor din Dobrogea cît şi dinspre partea Dunării.

Din necesităţi de ordin militar şi pe alocuri chiar din lipsa de chibzuinţă şi de sînge rece a autorităţilor subordonate, populaţia a fost nevoită sau s'a grăbit să-şi părăsească avutul şi să se refugieze înlăuntrul ţării. Pe urma celor plecaţi se înţelege că jaful şi focul şi-au desăvîrşit opera cînd a intrat acolo duşmanul, — şi chiar fără prezenţa acestuia bunurile mobile, mărfuri, bucate şi obiecte de gospodărie, au avut să sufere, ca orice lucru rămas în afară de ochiul stăpînului.

Aci se pune problema: ce se va face în favoarea acestor nenorociţi, refugiaţi dela casa lor, în majoritate, numai cu ce au avut pe ei? Si problema aceasta se pune nu din punctul de vedere al imediatei lor alimentări şi adăpostiri în vederea ernei apropiate, ceea ce este o chestiune de simplă umanitate, — ci din acela al refacerii avutului lor la timpul oportun, ceea ce este o chestiune de înaltă prevedere naţională şi de Stat.

Refugiaţii aceştia în unanimitatea lor, cînd e vorba de Dobrogea, sunt români cari, plecaţi de aiurea, s'au stabilit în dreapta Dunării în vederea unei opere de consolidare economică şi naţională a Statului nostru. Rezultatele muncei lor, numai în decursul unei singure generaţiuni, sunt îndestul de cunoscute pentru oricine ştie ce a fost Dobrogea la încorporare şi ce este astăzi.

Soluţia problemei acesteia, mai ales după ce s'a pus principiul reparaţiunii daunelor cauzate de atacurile aeriene ale duşmanului, nu poate fi decît restabilirea, la vremea păcii, a avutului şi gospodăriei celor refugiaţi prin sprijinul colectivităţii. Chestiunea aceasta s'a pus şi în Franţa pentru refugiaţii din Nord şi a primit acelaş răspuns chiar de la început. Regret că n'am putut avea desbaterile Camerei franceze din 1914 pentru a reproduce textual, în această privinţă, din declaraţia primului ministru Viviani, plină de puterea şi frumuseţea caracteristice elocvenţei galice.

Statul avînd nevoe de cetăţeni cu bună stare, capabili să producă şi, deci, capabili să contribue la sarcinele generale prin impozite şi prin soldaţi robuşti, — este neîndoios în interesul său ca refugiaţii să nu rămînă, pe urma războiului, săraciţi materialiceşte şi sufleteşte şi poate chiar să fie reduşi la starea de povară a asistenţei publice.

Acesta fiind interesul general, se înţelege că refacerea gospodăriei refugiaţilor va trebui să se acopere dintr'o contribuţie generală a tuturor locuitorilor ţării, potrivit cu avutul fiecăruia, şi eventual din despăgubirile ce s'ar lua de la duşmanii învinşi.

Contribuţia tuturor îşi află temeiul în principiul de drept şi de dreptate al egalităţii de sarcini între toţi locuitorii faţă de primejdia comună. Unde ar mai fi egalitatea dacă refugiaţii din Dobrogea ar trebui să contribue la sarcinele războiului nu numai cu sîngele lor şi al copiilor lor, ca toţi locuitorii, dar şi cu întreg avutul ce lăsau acasă în momentul cînd luau arma 'n mîini?

Imprejurările au voit ca duşmanul să facă sforţarea lui supremă împotriva Dobrogei în loc s'o facă aiurea, astfel că în suferinţele refugiaţilor dobrogeni se cuprinde cruţarea de care se bucură bunurile locuitorilor din alte părţi ale ţării.

*

Lărgind cadrul proectului de lege pentru asigurarea de incendiu a clădirilor dela oraş, credem că el va trebui să cuprindă şi locuinţele dela ţară; iar comisiunea pentru constatarea pagubelor pricinuite de atacurile aeriene ar avea în asemenea caz să aprecieze şi pagubele provocate refugiaţilor.

In chipul acesta opera de solidaritate socială înlăuntru şi de unificare naţională în afară, se va desăvîrşi şi mai mult, cu binefăcătoare efecte în ordinea materială şi mai ales în cea morală care-i covîrşitoare în împrejurările actuale.

Un comunicat sau o declaraţie în sensul celor de mai sus din partea guvernului va readuce speranţa în sufletele refugiaţilor şi va restabili liniştea sufletească a acelora dintre ei cari se găsesc pe front.

Cu cît mai repede cu atît mai bine.

N. DASCOVICI

Războiul nostru

«Daily Telegraph» şi România

Londra, 4.—Ziarul „Daily Telegraph" scrie:

„Ar fi o greşală să se creadă că ofensiva României în contra Austro-Ungariei a fost fără folos militar. Cu totul din contra, această ofensivă a avut mare influenţă asupra tuturor celor-l'alt fronturi.

„Germanii n'au fost norocoşi până acuma în atacurile lor; lista pierderilor lor e foarte lungă."

Ziarul englez face, după aceea, elogiul generalului Averescu, demn adversar al lui Falkenhayn. Iar trupele române, dacă nu au încă experienţa adversarilor, sunt mai neobosite şi au cadrele mai complecte. (Havas).

Germanii recunosc omenia românilor

Lyon, 7.—De cînd a intrat România în război, propaganda germană n'a contenit să înfăţişeze pe români ca nişte distrugători sălbatici. Iată însă că „Berliner Tageblatt" din 12 Octombrie st. n. scrie:

«... Cutoate astea, ţinuturile invadate de români şi pe cari le am reocupat sunt, în general, în stare satisfacătoare. O misiune organizată şi condusă de doctorul Nicolas Betegh, comisarul guvernului pentru Transilvania, raportează că oraşele sunt în bună stare, precum şi aproape toate fermele».

Presa străină

şi moartea lui N. Filipescu

Presa franceză

Paris, 3 (întîrziată). — *Toate ziarele franceze celebrează memoria lui Nicu Filipescu şi reamintesc opera pe care a îndeplinit-o. Ziarele amintesc că a fost un sincer şi fidel prieten al Franţei. (Ag. Radio).*

Presa italiană

Roma, 5. — Toate ziarele italiene fără excepţie, au vorbe de vie simpatie pentru N. Filipescu şi pentru ţara lui. Unele publică amănunte biografice, relevînd limpezimea spiritului, energia de muncă şi spontaneitatea cari caracterizau pe ilustrul om, de cea mai curată obîrşie latină calităţi pe care în dese ocazii au putut să le constate, mai ales cu prilejul intrărei în acţiune a României. (A. T. I.)

EVENIMENTELE DIN GRECIA

O notă oficioasă a Italiei.—Rostul ultimelor măsuri luate de Aliaţi

Roma (telegramă întîrziată).— *O notă oficioasă publicată la Roma glăsueşte astfel: Cercurile parlamentare din localitate află că de cînd guvernul grec a socotit că nu este în interesul său să îndeplinească angajamentele luate prin tratatul de alianţă încheiat cu Serbia, diplomaţia Puterilor aliate s'a străduit cu tot dinadinsul să atragă luarea aminte a guvernului elin asupra importanţei ceasului istoric prin care trece Grecia, ca şi asupra urmărilor pe care politica guvernului din Atena ar fi putut să le provoace. Dar toate străduinţele Inţelegerei au rămas zadarnice, căci influenţa exercitată de unele Puteri duşmane au izbutit să înşele opinia publică din Grecia şi să pue stăpînire asupra actelor guvernului elin.*

E deci de presupus că Quadruplicea ar fi atras atenţia autorităţei răspunzătoare asupra conduitei politice urmate de guvernul din Atena, ca una care vatămă atît interesele Greciei cît şi interesele Aliaţilor. Totdeodată, Quadruplicea ar fi făcut cunoscut că nu mai poate să primească simple făgădueli. Grecia. ca să-şi apere integritatea teritorială, călcată în picioare de armata bulgară, a fi trebuit să apuce armele. Prin faptul însă că n'a vrut să se lupte împotriva năvălitorilor, ea a arătat că există, din partea sa, unele angajamente şi gînduri ascunse, cari sunt primejdioase pentru Aliaţi, ceea ce explică şi îndreptăţeşte ultimele măsuri luate de dînşii.

Fiind însă cu neputinţă ca politica Greciei, printr'o schimbare binevenită, să ia în consideraţie interesele bine înţelese ale naţiunei eline cari se potrivesc cu interesele substanţiale ale Inţelegerei, factorii răspunzători din Atena ar avea încă timpul să scape situaţia ţărei lor şi să-şi asigure foloasele la cari ar putea nădăjdui, îndreptînd greşala de a fi părăsit în voia bulgarilor teritoriile cucerite în Macedonia şi reparînd pagubele pricinuite Inţelegerei prin politica sa nesocotită.

*

Tribuna *află din Atena că regele Constantin continuă a se împotrivi din răsputeri curentului războinic din ţară, socotind— după declaraţiile pe cari le-a făcut unui diplomat eminent — că dacă Grecia ar urma să intre în războiu în contra Puterilor Centrale, atunci un puternic contingent de trupe germane s'ar năpusti asupra ei, făcînd-o să sufere soarta Serbiei.*

Acelaş corespondent asigură că în cercurile diplomatice din Atena se afirmă că ultimele măsuri restrictive puse la cale de Aliaţi împotriva Greciei ar fi fost provocate de chiar regele Constantin, în urma pregătirilor militare ordonate de suveran în Tesalia, unde trebuia să se concentreze toată artileria şi tot stocul de muniţiuni de cari dispune Grecia, ca şi importante contingente de trupe. Aceste pregătiri ar fi avut de scop să pue armata grecească în situaţia de a ataca trupele aliate pe la spate, îndată ce Germania ar fi fost în stare să facă o sforţare supremă în contra Salonicului. Prin această cooperare, regele Constantin spera să capete, odată sfîrşit războiul, acele foloase pe cari Aliaţii nu mai pot şi nu mai vor să le asigure Greciei.

(A. T. I.)

D. Lambros şi Inţelegerea

Paris, 3. — (Intîrziată). O telegramă din Atena anunţă că d. Guillemin, ministrul Franţei, a făcut în ziua de 1 Octombrie o vizită d-lui Lambros, preşedintele consiliului.

D. Lambros ar fi cerut ca Inţelegerea să recunoască noul guvern numai în unele privinţe. El a afirmat că cabinetul său e un cabinet de afaceri şi că ar fi dispus să dea toate garanţiile necesare pentru siguranţa forţelor Aliaţilor. De altfel a declarat că s'au găsit baze pentru discuţiunea ulterioară a chestiunilor principale în curs.

Ziarele din Atena subliniază— comentînd în mod favorabil — vizita pe care miniştrii Inţelegerei au făcut-o d-lui Lambros. (Agenţia Radio).

Venizelos convoacă Camera deputaţilor

Londra, 4. — Corespondentul din Atena al ziarului „Daily Telegraph" spune că imediat după ce Venizelos îşi va fi complectat guvernul, el intenţionează a convoca Camera deputaţilor din 30 Iunie 1915, care se va întruni la Salonic spre a delibera în mod decisiv asupra direcţiei în care trebue să lucreze revoluţia în ceeace priveşte Atena.

Voluntarii sosesc mereu la Salonic venind din Grecia veche. (A. T. Engleză).

Guvernul provizoriu 'şi întinde autoritatea

Londra, 5. — *Guvernul provizoriu grecesc îşi întinde treptat puterea în judeţele din provincie.*

Se semnalează sosirea la Salonic a 800 de marinari greci cari au luat serviciu în armata apărărei naţionale.

Venizelos a primit azi delegaţiunile judeţelor Vodena şi Kulkuş cari şi-au anunţat adeziunea la guvernul provizoriu. (Reuter).

PE FRONTUL RUS

Isbânzi ruseşti

Petrograd, 6. — Comunicat oficial din 5. — Spre sudest de oraşul Ozeriany, inamicul, după ce a bombardat tranşeele noastre cu proiectile conţinînd gazuri înăbuşitoare, a atacat în două rînduri elementele noastre, dar a fost respins de focul nostru.

Spre nord de Korytniza, continuă o luptă înverşunată; toate contra-atacurile vrăjmaşe au fost respinse. Viteazul comandant al unui regiment de infanterie rusească colonelul Adjieff, care, deşi rănit grav, rămase în capul regimentului său spre a-l conduce personal la atac, a fost rănit iar la ambele picioare.

La nord de Kuropatniki, elementele noastre, printr'un atac neaşteptat, au cucerit cîteva posturi inamice.

Lîngă Dolşovce, duşmanul a dat mai multe contra-atacuri înverşunate care toate au fost respinse de focul nostru.

Spre sud de Körösmezö şi lîngă Vatra-Dorna, toate atacurile inamice au fost respinse.

In Carpaţi, ninge şi pe alocurea se întinde o ceaţă deasă.

*

FRONTUL CAUCAZULUI. — In zilele de 2 şi 3 cor., forţe considerabile compuse din turci şi kurzi au dat şeapte atacuri în contra poziţiunilor noastre de pe muntele Sudindach, la 60 de verste spre sud-est de Erzindjan; toate aceste atacuri inamice au fost respinse de focul nostru cu pierderi mari pentru vrăjmaş. (Westnik).

DISCURSUL

socialistului Scheidemann în Reichstag

Paris, 3 (întîrziată). — Discursul pe care socialistul moderat Scheidemann l'a pronunţat în Reichstag, în cursul discuţiei asupra politicei externe germane, a produs mare impresie, de oarece reprezenta opinia mijlocie a poporului german. El a afirmat sus şi tare că vrea pace. A adăugat că ceia ce era francez trebuia să rămîe francez, că ceia ce era belgian să rămîe belgian, ca şi tot ce era german să rămîe german. El a spus de asemenea că timpuri grave aşteptau Germania că mizeria domnea în ţară. A adăugat în sfîrşit că greşeli mari fuseseră comise din cauză că guvernul a ascuns adevărul. (Ag. Radio).

Căzuţi pe câmpul de onoare

Locot. EMIL POPOVICI
din regim. No. 18 Gorj

Sublt. de rezervă ILIE STELIU
din regim. 40 Călugăreni

Sublt. IOAN V. MOGÂRDICI
din regim. 55 infanterie

Locot. RAFAEL M. STĂNESCU
Mort la spit. Filantropia Craiova

Noui gloanţe de puşcă în Germania

Londra, 4. — Corespondentul din Petrograd al ziarului Morning Post *spune că s'a găsit un ordin dat regimentului IV de honvezi asupra unui prizonier capturat pe frontul rusesc care vorbeşte de noua invenţiune de gloanţe de puşcă care se împart acum în cantităţi enorme soldaţilor germani. Aceste gloanţe nu explodează ca cele dum-dum cînd se lovesc de ţintă, ci imediat după ce au părăsit puşca împrăştiind astfel schijele pe o suprafaţă foarte mare. Ordinul atrage atenţiunea soldaţilor asupra faptului că aceste muniţiuni nu fac efectul de cît la o sută de metri, şi trebue rezervate pentru a prăbuşi atacurile inamicilor, în special noaptea. După cum suntem informaţi, aceasta este prima veste pe care au primit'o soldaţii ruşi de această nouă invenţiune. (A. T. E.)*

Neliniştea Germaniei

Paris, 3 (întîrziată). — Maiorul Moraht scrie în „Berliner Tageblatt": „De la 1 Iulie duşmanul caută să spargă frontul nostru apusan. El, a reuşit pînă acum să înfunde prima noastră linie de apărare. Luptele continuă înverşunate şi trebue să aşteptăm evenimentele, înainte de a ne pronunţa".

Ziarul „Schwabische Tagwacht" scrie: „Trebue să mărturisim că dacă Bulgaria ar fi învinsă şi linia Berlin-Constantinopol tăiată, aceasta ar fi începutul decăderei Germaniei şi a Austro-Ungariei". (Ag. Radio).

SUS INIMILE!

de RADU COSMIN

Scriptura s'a 'mplinit! Botezul morţei noi l-am primit cu zâmbetul pe buze!
Oştenii noştri-au sărutat Ardealul, primind în piept o ploaie de obuze!
Cumplit e danţul morţei! Plini de sânge, c'un pas nainte, altul înapoi,
Jucăm de zor, în cântec de şrapnele, divina horă-a Marelui Război.

Carpaţii 'nalţi şi Dunărea bătrînă noi i-am trecut în sborul unei clipe;
Vulturi, urcând Golgota biruinţii, mulţi am picat cu plumbul în aripe!
Şi multe jertfe, poate, vom da încă pân'om lărgi străvechile hotare!
Un iad cumplit de trăznete ne-aşteaptă; puhoiu năprasnic, vin spre noi, Barbarii!

O! ţara mea, slăvită 'ntre popoare, tu ce ascunzi în glie un tezaur
Şi-ai scris cea mai măreaţă epopee cu sânge cald, în „Cartea ta de aur",
De ce-ţi ridici cu 'ngrijorare ochii spre cerul ce în nouri se 'nveşmântă?
PE TINE, te ameninţă furtuna? Şi trăznetul, PE TINE, te 'nspăimântă?

Au, nu eşti tu, frumoaso, plămădită cu sângele oşteanului roman?
N'ai tu strămoşi cuceritorii lumei? Şi, nu eşti strănepoata lui Traian?
Au, nu fuseşi, tu, secole d'arândul măreaţa stâncă de granit în care
Isbiră, sfărămându-se ca valul, puhoaiele noroadelor barbare?

Căci tu ai fost Creştinătăţei scutul, isbăvitoarea ei spre Răsărit,
Străjer al lui Cristos, naintea morţei cu zâmbetul pe buze ai pornit.
Şi Dumnezeul tău a fost cu tine, căci veşnic ai eşit învingătoare:
Iar tu, ce ţi-ai călit, în lupte, pieptul, dintr'un războiu făceai o sărbătoare!

O! ţara mea, în cântec de ghiulele, în fumul lor şi-al sângelui vărsat,
Ţi-ai câştigat tu sfânta libertate şi laurii ce te-au încununat.
In glas de tun, în vifor de şrapnele şi AZI mărirea ta ţi-o făureşti,
Si tot cu sânge, marea ta izbândă cu sânge mult, ţi-e dat s'o cetlueşti!...

Mai grea ţi-e, poate, astăzi încercarea! Căci tot mai aprig hoardele barbare
Se năpustesc spre glia ta bogată ameninţându-ţi lungile hotare.
Dar fiii tăi ca vulturii de ageri din piepturile lor îţi fac un zid
De care iar s'o sfărîma ca pleava, d'ar mai veni p'aci vr'un Baiazid!

Deci n'asculta pe cei cu glas de cobe, pe trândavii strategi de cafenele,
Ci, ochii tăi ridică-i sus, spre creste, spre grandiosul cântec de şrapnele
In care cei mai buni copii ai ţărei, dela soldaţi şi pân' la ghinărari,
Iţi împlinesc, cu moartea lor sublimă, divinul vis al României Mari!

Sus inimile! fii ai ţărei mele! atât cât vom avea un singur tun,
Duşmanii-şi vor găsi LA NOI mormântul cum l-au găsit la Marna şi Verdun!
Nici Dunărea n'or trece, 'nici Carpaţii! De vom lupta cu unul contra zece,
Prin zidul nostru sfânt de baionete ori câţi vor fi, Barbarii nu vor trece!

Se vorbeşte de pace

Rusia

nu va face pace separată

Paris, 3. — (întârziată). — După o informaţie din Petrograd, Agenţia telegrafică rusă, a fost autorizată să desmintă categoric svonul care a fost răspândit asupra posibilităţei unei paci separate între Germania şi Rusia. Aceste amănunte fanteziste au fost împrăştiate de agenţi germani, spre a provoca bănuiala Aliaţilor în contra Rusiei.

D. Protopopoff, ministrul de interne, întors dela Cartierul imperial, a confirmat hotărîrea nestrămutată a guvernului imperial de a continua razboiului până la capăt. (Agence Radio).

Dorinţa de pace

creşte mereu în Ungaria

Londra, 4. — Ziarul „Morning Post" spune că după ştiri primite din Viena, cererea opoziţiei de a se convoca delegaţiunile Parlamentului ungar cît şi a celui austriac, la care s'a opus pînă în prezent Tisza şi contele Stuergkh vor avea loc în curînd. Se crede că aceasta va fi începutul sfîrşitului politicei baronului Burian. Este cert că speranţele contelui Andrassy vor fi realizate astfel. Aceste delegaţii vor da membrilor ungari şi cehi posibilitatea de a cere pacea. Leaderii opoziţiei se vor unii cu toţii în contra militarilor austro-germani. In Austria cît şi în Ungaria dorinţa de a încheia pacea creşte din ce în ce mai mult şi aceasta este foarte natural, de oarece ei se tem de o nouă campanie de iarnă.

Poliţia a descoperit că în unele magazine din Budapesta nu se mai cumpără cu bani şi se procedează prin schimb. Este cert că în asemenea condiţiuni populaţia n'are decît un gînd; pacea, şi că representanţii ei vor întrebuinţa toate mijloacele pentru a o aisgura. (A. T. E.).

Nu poate fi vorba de pace separată

Roma, 5.—Se află din Zürich: După desminţirea dată de Rusia ştirei despre o pace separată între Germania şi Rusia, acuma şi ziarul „Koelnische Zeitung" relevă asemenea că acea ştire este cu totul lipsită de temei. „Nonaum natura est". (A. T. I.)

Stingeţi lumina, nu risipiţi apa.

SCENE DIN RAZBOI

Un colonel erou!

S'au încercat limbile vrăjmaşe să răspîndească neîncrederea în noi asupra bravurei luptătorilor noştri.

Dar, precum valul mărei se sfărmă în stropi cînd se isbeşte de stîncă, tot astfel minciunile lor au fost sfărîmate în faţa veştilor de bravură a ostaşilor noştri, ce ne vin de pe cîmpul de luptă.

Şi sunt atît de numeroase aceste acte, încît ne temem că nu vom prididi să le înregistrăm în această rubrică.

Colonelul Mihăescu, comandantul batalionului vînători, e dintr'acei eroi cari făptuesc actele lor în tăcere şi cu un calm care uimeşte pe subalternii săi.

Avea acest batalion să dea la nord un atac în potriva vrăjmaşului, care încerca cu disperare să împingă armatele noastre în interiorul ţărei.

Soldaţii noştri se pregătise de atac, stînd deocamdată culcaţi la pămînt, pînă ce avea să li se dea ordinul să înainteze.

Pe feţele tuturor, ofiţeri şi soldaţi, se citea înfrigurarea pentru a sbura cît ai repede la luptă şi a decide o nouă victorie. Freamătul produs din înpingerea baionetei în arme, vestea apropierea luptei.

Toţi se pregăteau să se ridice şi să se repeadă ca leii spre vrăjmaş, cînd un glas detună:

— Staţi!

Toţi s'au întrebat de ce colonelul, — căci el era — care dăduse pîn'atunci atîtea dovezi de bravură, îi opreşte să înainteze, mai ales că inamicul începuse să-i atace cu focuri de puşcă.

Şi toţi şi au întors capul în partea de unde le venise comanda.

Ei au văzut pe colonelul Mihăescu, perfect stăpîn pe dînsul, cum răsucea liniştit o ţigară şi cum se pregătea s'o aprindă, ca şi cum avea să pornească la un marş.

Văzînd colonelul pe soldaţii săi că şi-au întors capul spre el, le spuse zîmbind:

— Lăsaţi-mă copii, să trag de cîteva ori din ţigară şi apoi vă dau drumu s'o porniţi unde ne e ţelul.

Şi continuă să tragă liniştit din ţigară; apoi ceru să i se dea drapelul; îl luă în mîinele sale viguroase şi strigă:

— Faceţi vă crucea băeţi şi înainte. Mai bine să murim de cît să ne ia duşmanul drapelul ţărei!

Şi bravii săi s'au repezit în potriva vrăjmaşilor cu o iuţeală care l'a surprins şi buimăcit.

— Inainte copii, strigă colonelul fîlfîind drapelul deasupra capetelor lor şi păşind eroic, în mijlocul soldaţilor săi, în potriva vrăjmaşului.

Mai mulţi ofiţeri, văzînd cum colonelul lor îşi primejdueşte via